

11. "Οστις δι' ανάγκην του ὑψώνει τὸν ἐπίκεινον τοῖχον, προκαταβάλλει καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὑψώσεως, τῶν ὁποίων ὅμως λαμβάνει τὰ ἡμίση ἀπὸ τὸν συμμετόχον του, ὅταν καὶ οὗτος θελήσῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ὑψώσεως.

12. Ἐάν τις γενόμενος μοναχός, ἀφιέρωσεν πρὸς τὴν Μονὴν ὅλα τὰ ιδιόκτητα κτήματά του, ἐκτὸς ἐνός, τοῦ ὁποίου τὴν κυριότητα καὶ τὴν ἐπικαρπίαν ἐπεφύλαξε δι' ἑαυτόν, δύναται τὸ τελευταῖον τοῦτο κτῆμα, τελευτῶν, ν' ἀφήσῃ διὰ διαθήκης πρὸς ὅντινα θέλει, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ δώσῃ οὗτος πρὸς τὴν Μονὴν μίαν ποσότητα χρημάτων».

983

1849. Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πΚ. Ἀνθίμου Δ', κατὰ τοῦ ὅρκου, ἐν 309, Ε', σ. 617–627 καὶ ἐν 152, σ. 107–111. Προσυπογράφουν οἱ π. Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων.

(Ὁ Μ. Γεδεών, ἐν 79, σ. 69, παρατηρεῖ, ὁρθῶς, ὅτι ἐσφαλμένως ἐν 309, Ε', σ. 617, σημ. 1, ἀποδίδεται ἡ ἐγκύκλιος αὕτῃ τῷ Ἀνθίμῳ τῷ ἀπὸ Ἐφέσου, ὅστις εἶναι ὁ Σ', ὁ Κουταλιανός, ἐν ᾧ πρόκειται περὶ Ἀνθίου Δ' τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας).

984

1849. Προκήρυξις εἰς τὸν λαόν, ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου, τῶν κατοίκων τῆς νήσου Καστελλορίζου.

ἐν 105, σ. 222–223.

«... εἰς τὸ ἔξης, ὅσοι γαμβροὶ μέλλει νὰ γέννησθαι, νὰ μὴ ἔχουν δίκαιον οὔτε λόγον νὰ ζητοῦν περισσότερον ἀπὸ ἓν ὀσπῆτιον, ἐκεῖνο ὅπου ἔχει ὁ καθ' ἓξ καὶ δύναται νὰ δώσῃ, ἀλλ' οὔτε σπῆν ἢ ἐλαίαν δύναται νὰ δώσῃ, οὔτε τῆς γυναικὸς ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ συγγενεῖς νὰ τολμῶσι νὰ δίδουν περισσότερον ἀπὸ ἓν ὀσπῆτιον καὶ τὴν συνειθισμένην τῶν ρουχῶν προικοδοσίαν τῆς θυγατρὸς των, κατὰ τὸ τοπικὸν ἔγγραφο, οὔτε πρὶν, οὔτε μετὰ, καὶ οὔτε ἰδιαίτερα καὶ μυστικὰ ἔγγραφα νὰ γίνωνται. Καὶ ἂν τοιαῦτα γίνωνται, νὰ εἶναι ἀνίσχυρα καὶ ὡς χαρτία ἄγραφα.

... ὁ παραβάτης καὶ ἀπειθὴς τῶν ἄνω διαλαμβανομένων, νὰ παιδεύηται πρῶτον αὐστηρῶς ὡς μισόκαλος καὶ κακοποιὸς καὶ ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τῆς Ρόδου, ὑποφέρων ἓνα χρόνον φυλακὴν καὶ ἐπομένως νὰ πληρώσῃ πρόστιμα δέκα χιλιάδας γρόσια· αἱ μὲν πέντε εἰς τὸ Κοινὸν τῆς νήσου ταύτης, αἱ δὲ τρεῖς εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Ρόδου καὶ αἱ δύο εἰς τὸν Ἀρχιερεῖα τῆς Πισσιδεῖας ...».

985

1849. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 253 ἀποφ. ὁ Ἀρειὸς Πάγος ἐθεώρησεν ὡς ἀνεπίδεκτον ἐφαρμογῆς τὴν Νεαράν πΚ. Ἀθανασίου, περὶ τριμοιρίας, περιλαμβανομένην μὲν ἐν Ἀρμενοπούλῳ, στερουμένην ὅμως βασιλικῆς ἐπικυρώσεως,

(Σημ. : Ὡς ὅμως παρατηρεῖται ἐν 467, σ. 145 ὑποσ. 424, τοῦτο εἶναι ἀνακριβές, διότι ἡ Νεαρά αὕτῃ ἐπεκυρώθη διὰ Νεαῤῃς Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, ὅπερ ἡγνῶει ἢ παρέ-

